

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Gž 71/05
26.04.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vladimira Tamaša, predsednika veća, Sofije Vagner-Ličenoski i Ljubice Milutinović, članova veća, u pravnoj stvari tužilje AA, čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tuženog BB, kao glavnog i odgovornog urednika javnog glasila "VV", čiji je punomoćnik BV advokat, radi naknade štete, odlučujući o žalbama parničnih stranaka izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Beogradu P.br.17/04 od 3.2.2005. godine, u sednici veća održanoj 26.4.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe parničnih stranaka pa se potvrđuje presuda Okružnog suda u Beogradu P.br.17/04 od 3.2.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Beogradu P.br.17/04 od 3.2.2005. godine, stavom prvim izreke, delimično je usvojen tužbeni zahtev pa je obavezan tuženi kao glavni i odgovorni urednik javnog glasila "VV", da tužilji isplati na ime naknade nematerijalne štete iznos od 100.000,00 dinara, sa zakonskom zateznom kamatom od 3.2.2005. godine pa do isplate. Stavom drugim izreke, odbijen je tužbeni zahtev po istom osnovu za iznos preko dosuđenog a do traženih 500.000,00 dinara sa pripadajućom kamatom. Stavom trećim izreke, odbijen je tužbeni zahtev u delu u kome je tražena naknada buduće nematerijalne štete u iznosu od 400.000,00 dinara sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom. Stavom četvrtim izreke, obavezan je tuženi glavni i odgovorni urednik "VV" da ovu presudu objavi o svom trošku u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude u listu "VV". Stavom petim izreke, odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove spora. Stavom šestim izreke, konstatovano je da je tužba povučena za materijalnu štetu u odnosu na drugotuženog GG.

Protiv prvostepene presude parnične stranke su blagovremeno izjavile žalbe pobijajući istu iz zakonskih razloga predviđenih čl. 360. st. 1. tač. 1. do 3. ZPP, obrazlažući kao u žalbama.

Ispitujući prvostepenu presudu u smislu odredbe čl. 372. ZPP, drugostepeni sud je nalazi da su žalbe neosnovane.

Prvostepena presuda nije zahvaćena bitnim povredama odredaba parničnog postupka iz čl. 361. st. 2. tač. 1., 2., 5., 7. i 9. ZPP na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti, niti se žalbama ukazuje na povrede odredaba parničnog postupka koje bi mogle biti od uticaja na donošenje zakonite i pravilne odluke.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, u javnom glasilu "VV" br. 2 od 7.5.2003. godine na strani 12. i 13. u rubrici "DD" objavljen je članak "ĐĐ", u kome je opisan susret tužilje i EE. Novinar glasila "VV" dogovorio je intervju sa tužiljom ali je nije obavestio da će biti prisutan EE sa kojim tužilja ima maloletno dete. U spornom tekstu je navedeno da se tužilja čim je videla ko sedi za stolom okrenula i otišla a potom je objavljen razgovor sa EE u kome je on naveo da mu je tužilja nakon njihovog razlaza slala neke kriminalce na vrata da mu prete, da ga je jednom prilikom prijavila policiji zbog uznemiravanja a sve to pošto je tražio da viđa zajedničko dete, da nije želeo da igra kako njena majka svira, da tužilja bez majke ne radi ništa, da se uverio da ljudi iz ŽŽ, pošto je tužilja odatle, žive u matrijarhatu i da kod njih muškarac ne igra gotovo nikakvu ulogu, ali da on ne odustaje da se bori za svoje dete i pored njenih priča i zloupotreba. Zatim je naveo da je tužilja kada je doneta odluka o tome da ima pravo da viđa dete, otišla i od nekog lekara dobila uverenje da je dete krhkog zdravlja i da ne sme da se izvodi iz kuće i pored dogovora da mu je dopuštala da dete viđa samo ponedeljkom, ali se ni tada nije pojavljivala, da bi na kraju izmislila priču o tome kako nije sigurna da je on uopšte otac deteta. U spornom tekstu dalje je navedeno da verzija koju bi tužilja novinarima dala nije dobijena iako je tu prilikom tužilja imala. Pored ovog teksta, objavljene su i fotografije, snimljene iz daljine, na kojima se vidi više osoba, a između ostalog, što nije sporno, i sama tužilja kako dolazi na splav i sa njega odlazi.

Kod tako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilan je zaključak prvostepenog suda da informacija koja se odnosi na maloletno dete tužilje a u vezi sa osporavanjem očitstva predstavlja informaciju iz privatnog života tužilje koja se na osnovu odredbe čl. 43. u vezi sa čl. 41. Zakona o javnom informisanju nije smela objaviti bez pristanka tužilje. Tuženi nije imao saglasnost tužilje za objavljivanje pa je tužilja na osnovu čl. 46. st. 1. tač. 3. i 4. istog propisa ovlašćena da traži naknadu nematerijalne štete koju je time pretrpela kao i objavljivanje presude.

Imajući u vidu sve okolnosti slučaja posebno činjenicu da su ove informacije iznošene i ranije u drugim glasilima, po oceni drugostepenog suda, pravilno je prvostepeni sud primenom čl. 223. ZPP odmerio visinu nematerijalne štete koja tužilji pripada za pretrpljene duševne bolove zbog povrede prava ličnosti u iznosu od 100.000,00 dinara, dok je preko ove visine zahtev tužilje neosnovan.

Pravilno je prvostepeni sud primenio materijalno pravo i kada je odbio tužbeni zahtev tužilje za naknadu buduće nematerijalne štete, jer sud prilikom odmeravanja visine ove štete ima u vidu duševne bolove koje tužilja trpi i koje će trpeti ubuduće, te za iste dosuđuje jedan iznos naknade.

Neosnovano se žalbom tuženog osporava činjenično stanje utvrđeno ožalbenom presudom. U provedenom postupku prvostepeni sud je pročitao sve materijalne dokaze, vodeći računa kako o navodima parničnih stranaka tako i o sadržini materijalnih dokaza te navodeći sve relevantne činjenice koje ova dokazna sredstva čine podobnim. Stoga je ožalbena presuda doneta pravilnom ocenom izvedenih dokaza, shodno čl. 8. Zakona o parničnom postupku, a pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja žalbenim razlozima nije dovedena u sumnju jer su u provedenom postupku utvrđene sve odlučne činjenice za donošenje odluke u ovoj parnici.

Pravilna je i odluka prvostepenog suda o troškovima parničnog postupka jer je ista zasnovana na odredbi čl. 149. st. 2. ZPP.

Sa navedenih razloga, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci na osnovu odredbe čl. 375. ZPP.

Predsednik veća-sudija,

Vladimir Tamaš, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd